DZIENNIK URZĘDOWY

C. i k. Komendy Obwodowej w Busku.

CZĘŚĆ VII

Część VII wydana i rozesłana 15. kwietnia 1916.

172.

Zwrot materyału wojennego.

W czasie operacyi wojennych i nieprzyjacielskiej inwazyi został materyał wojenny, lub własność państwowa i prywatna, częścią rozkradzioną, częścią zatajoną, przez co popełnioną została kradzież, sprzeniewierzenie, względnie oszustwo.

W nadziei, że wielu sprawców tylko przez nadarzoną im sposobność złakomiło się do przywłaszczenia cudzego dobra, wzywam wszystkich, którzy w jakikolwiek sposób szkodę wyrządzili albo Skarbowi, albo właścicielom prywatnym, aby zabrane, zatajone dobro bezzwłocznie oddali prawemu właścicielowi.

Dobrowolne i natychmiastowe zwrócenie własności będzie stanowić okoliczność łagodzącą, w niektórych wypadkach spowoduje i odstąpienie od ukarania.

Materyały wojenne i własność skarbową należy oddawać albo do c. i k. Posterunków Żandarmeryi, albo do c. i k. Komendy obwodowej, własność prywatną zaś ich prawnym właścicielom, gdyby ci jednak nie byli wiadomi lub nieobecni — c. i k. Sądom wojskowym przy c. i k. Komendach obwodowych.

173.

Ostrzeżenie.

Z ucieczką jeńców wojennych jest połączone znaczne niebezpieczeństwo, względnie uszczerbek dla własnej armii.

Kto jeńcom wojennym z świadomością tego uszczerbku przy wykonywaniu ucieczki udziela pomocy, popełnia zbrodnię przeciw potędze wojennej państwa według § 327 wojskowej ustawy karnej.

Zbrodnia ta podlega postępowaniu doraźnemu i będzie w postępowaniu tem karana śmiercią przez powieszenie.

Wskutek tego ostrzega się każdego pod zagrożeniem ustawowych następstw nie udzielać jeńcom wojennym przy ucieczce żadnej pomocy. Jeńcy wojenni i szpiedzy używają po większej części ubrania cywilnego, osób więc zamiejscowych i obcych nie wolno przyjmować na nocleg bez upoważnienia lub doniesienia o tem Władzy wojskowej lub miejscowej, dostarczać im żywności, wskazywać drogi lub użyczać ubrań.

174.

Przesunięcie bliższego i dalszego terenu operacyi wojennych.

C. i k. wojskowe Generalne Gubernatorstwo reskryptem z dnia 30. stycznia 1916 r. M. A. III. Nr. 933/16 ustaliło wewnątrz c. i k. obszaru okupowanego jako granicę między bliższym a dalszym terenem operacyi wojennych rzekę Bug.

Obwód Tomaszów, Hrubieszów i Chełm zostały wskutek tego wyłączone z bliższego a przyłączone do dalszego terenu operacyi wojennych. W tych trzech obwodach wydane szczególne zarządzenia przestają obowiązywać.

Dla wylegitymowania się obowiązują wyłącznie przepisy rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 25. sierpnia 1915 r. Nr. 35 Dz. rozp.

175.

Groby żołnierskie.

Wzywa się wszystkich mieszkańców powiatu, aby z całym pietyzmem i poszanowaniem utrzymywali groby poległych oficerów i żołnierzy, bez różnicy czy to grób wroga czy przyjaciela, zaopatrując je wedle możności w krzyże i ogrodzenia, gdyż ułatwi to w przyszłości odnalezienie grobu i grzebanie poległych na cmentarzach.

Znajdujących się już krzyży bezwarunkowo nie wolno naruszać, na co zwłaszcza podczas wiosennych robót w polu uważać należy.

C. i k. posterunki Żandarmeryi mają przeprowadzić ewidencyę grobów poległych i zwracać baczną uwagę, by powyższe zarządzenie było ściśle przestrzegane.

176.

Wytępienie gołębi pocztowych.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 27. stycznia 1916, K. Nr. 1508 prywatne posiadanie gołębi pocztowych i tych gatunków gołębi, które nadają się do dalekich lotów, jakoteż w o g ó l e t r z y m a n i e g o ł ę b i w zamkniętych przestrzeniach, wewnątrz i zewnątrz budynków mieszkalnych i w przynależnych do nich przybudówkach (stajniach i t. d.), również przywóz, przemycanie gołębi, branie ich z sobą w czasie podróży, w końcu przenoszenie tych ptaków z jednej miejscowości do drugiej jest jak najsurowiej zakazane.

Zwraca się uwagę mieszkańców, że przekraczający ten zakaz ściągają na się podejrzenie o szpiegostwo i wspieranie nieprzyjaciela (§ 327 u. k. w.) i że za te czyny karygodne sąd doraźny został ogłoszony.

177.

Nieszczęśliwy wypadek spowodowany przez eksplozyę granatu.

Z powodu nieszczęśliwego wypadku spowodowanego bawieniem się znalezionym nabojem armatnim, który pociągnął za sobą śmierć 3 a szereg ciężkich okaleczeń licznych osób — zwracam z całym naciskiem uwagę i przestrzegam przed dotykaniem się znalezionych nabojów armatnich.

178.

Warty przy liniach telefonicznych i telegraficznych. Premie.

Kto wykryje zamach na urządzenia telefoniczne lub telegraficzne przed jego wykonaniem, albo kto poda do wiadomości najbliższej c. i k. Komendy, posterunku

Żandarmeryi, Urzędu pocztowego dokonane uszkodzenie z wymienieniem sprawców, ma prawo do otrzymania premii w wysokości od 5 do 50 koron.

179.

Ustanowienie czasu ochronnego dla ryb.

C. i k. Komenda obwodowa w Busku ustanawia i podaje do publicznej wiadomości czas ochronny dla cenniejszych gatunków ryb i raków, znajdujących się w wodach całego tutejszego obwodu z uwzględnieniem okresów tarła (składania ikry) ryb i raków.

W ustanowionym czasokresie ochronnym zakazany jest połów niżej wymienionych gatunków ryb jak również wzbronione wpędzanie lub wpuszczanie do wody zwierząt domowych, a w szczególności kaczek, z wyjątkiem miejsc do pławienia, znajdujących się w bezpośredniem pobliżu osad lub zagród.

Ryby, które w czasie ochronnym żywe dostaną się w ręce rybaka, ma tenże natychmiast z potrzebną ostrożnością napowrót do wody wpuścić.

Dla następujących gatunków ryb i raków ustanawia się czas ochronny:

dla: 1) okonia rzecznego od 1. kwietnia do 30. maja;
2) jazgarza od 15. marca do 15. kwietnia;
3) lina od 1. maja do 1. lipca;
4) karpia od 1. marca do 31. maja;
5) boleni i brzan od 1. maja do 30. czerwca;
6) leszczy od 15. lutego do 15. marca;
7) świnek od 1. kwietnia do 31. maja;
8) klenia od 1. kwietnia do 30. kwietnia;
9) raków: dla samca od 1. października do 31. marca; — samicy od 1. października do 30. czerwca.

Nie mogą być sprzedawane ani w domach gościnnych podawane:

1) gatunki ryb i raki, powyżej pod pozycyami od 1—9 wyszczególnione, podczas oznaczonych czasokresów ochronnych, z wyjątkiem pierwszych trzech dni tychże.

Przez cały rok:

2) bolenie niżej 40 centymetr.;
węgorze niżej 40 centymetr.;
brzany niżej 25 centymetr.;
jazie niżej 25 centymetr.;
świnki niżej 20 centymetr.;
klenie niżej 20 centymetr.;
szczupaki niżej 25 centymetr.;
raki niżej 10 centymetr.

Prawo rybołostwa przysługuje tylko osobom, które się wykażą upoważnieniem do połowu ryb (rosyjską kartą rybołostwa). Nieposiadający stosownych dokumentów będą pociągnięci do odpowiedzialności.

Wszyscy upoważnieni do rybołostwa są obowiązani zgłosić swoje prawa w c. i k. Komendzie obwodowej.

180.

Poświadczenie pochodzenia zwierzyny wystawionej na sprzedaż.

Na każdą zwierzynę wystawioną na sprzedaż na targowiskach czy też w sklepach musi być poświadczenie pochodzenia zwierzyny według następującego wzoru wydane przez uprawnionego do polowania i uwierzytelnione przez wójta przynależnej gminy:

Potwierdzenie pochodzenia zwierzyny.

Z ubitej zwierzyny na polowaniu odbytem dnia .... 191.... w rewirze łowieckim .... sprzedałem .... zamieszkałemu w .... następującą zwierzynę:

....

....

....

....

Podpis i adres uprawnionego do polowania:

....

Zgodność powyższego potwierdzenia stwierdza Urząd gminny:

....

L. S. Podpis wójta.

Kontrolę wykonywać będzie c. i k. Żandarmerya, c. k. straż skarbowa i c. i k. straż leśna.

Zwierzynę, sprzedawaną bez potwierdzenia pochodzenia będzie się konfiskować i odstawiać najbliższemu Komitetowi obywatelskiemu gminnemu i donosić o tem c. i k. Komendzie obwodowej celem ukarania winowajcy.

Skonfiskowaną zwierzynę sprzeda dotyczący Komitet obywatelski gminny, a gdzie go niema Urząd gminny na publicznym przetargu (licytacyi) a uzyskaną kwotę prześle Komitetowi obywatelskiemu obwodowemu, który użyje tych pieniędzy na dobroczynne cele, przedewszystkiem na odbudowanie spalonych domostw biednej ludności.

181.

Stacye rządowych ogierów.

W celu podniesienia hodowli koni w tut. obwodzie otwiera się z dniem 1. marca b. r. 20 stacyi rozpłodowych w miejscowościach:

Piotrków, Miechów, Noworadomsk, Borówa, Pińczów, Kielce, Radom, Lublin, (lub w pobliżu), Opoczno, Lubartów, Puławy, Kraśnik (powiat Janów), Jędrzejów, Olkusz, Zamość, Sandomierz, Opatów, Włoszczowa, Wierzbnik i Kozienice.

Warunki stanowienia klaczy:

Każda klacz musi mieć przez powiatowego weterynarza wypełnione świadectwo, stwierdzające stan zdrowia, wiek, maść i znaki, oraz imię, nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela.

Za stanowienie klaczy przez rządowego ogiera opłaca się:

za pierwsze krycie 2—3 rubli;

za ogiera pełnej krwi angielskiej do 10 rubli;

za następne 5-cio razowe krycie tejże klaczy i w tej samej stacyi nie opłaca się nic.

Odmiana ogiera jest bezpłatna, ewentualnie za dopłatą różnicy, jeżeli opłata odmienionego ogiera jest wyższa.

Zgłoszenie klaczy do stanowienia ma być uskutecznione u Komendanta Stacyi rozpłodowej.

182.

Obwieszczenie.

Ponieważ w obwodzie daje się odczuwać ogromny brak mięsa, wyznacza się poniedziałek i czwartek jako dnie bezmięsne.

W te dnie jest sprzedaż mięsa surowo zabroniona i ogranicza się tylko do sprzedaży dodatków jak wątroba, nerki i t. p.

Przeciwdziałający temu postanowieniu będą na podstawie rozporządzeń policyjnych N. K. A. z dnia 19. sierpnia 1915 r. Nr. 30 surowo karani.

Niniejsze zarządzenie należy natychmiast podać do publicznej wiadomości.

183.

Postanowienia co do obrotu mąką i chlebem.

Dla każdej poszczególnej osoby przeznacza się 250 gr. ziarna lub też 200 gr. mąki dziennie. Większa ilość nie jest dopuszczalna.

Prócz tego nakazuje się przy wypiekaniu chleba używać do 20% mąki ziemniaczanej, płatków ziemniaczanych lub gotowanych ziemniaków jako domieszki, oraz domieszki 20% mąki jęczmiennej.

Zarządzenie powyższe obowiązuje od dnia 22. marca b. r.

Od daty powyższej zakazuje się sprzedaży przedniego pieczywa, sporządzonego z białej mąki, jako to bułek, rożków, strucli, obwarzanków i t. p. Zakaz ten obowiązuje nietylko piekarzy, ale również wszystkie sklepy, herbaciarnie, szynki oraz straganiarzy i sprzedających pieczywo po ulicach.

Komisya aprowizacyjna, względnie gminne komitety ratunkowe jako organa wykonawcze komisyi aprowizacyjnej, którym poruczono zaopatrzenie ludności zmuszonej kupować mąkę i zboże, obowiązane są przy rozdziale kontyngentu na piekarnie i osoby prywatne, przestrzegać następującej domieszki: 30% mąki razowej, 20% mąki jęczmiennej i 20% ziemniaków.

Mąkę, zboże i chleb rozdzielać się będzie tylko tym konsumentom, który udowodnią, że nie posiadają własnych zapasów.

Niezgodne z prawdą zgłoszenia oraz wszelkie nadużycia w tym kierunku będą karane dotkliwą grzywną, względnie aresztem.

Wszyscy piekarze, kupcy lub trudniący się przemysłem, używający mąki przy sporządzaniu potraw, obowiązani są prowadzić wykazy zapasów i sposobu ich użycia. Władzy, komisyi aprow., względnie gminnym komitetom ratunkowym przysługuje prawo kontroli niniejszego przepisu.

184.

Obwieszczenie.

Zwraca się uwagę, że wystawione przez obcą Komendę obwodową pozwolenie na zakupno środków żywności lub bydła, nie uprawnia jeszcze do wywozu z obwodu Buskiego.

Kupcy winni zatem w swoim własnym interesie wystarać się w c. i k. Komendzie obwodowej w Busku o pozwolenie na wywóz przed uskutecznieniem zakupna.

185.

Spoczynek niedzielny i świąteczny w handlu.

Żydowskie sklepy i składy, które są zamykane przez sobotę, mogą być otwarte w niedzielę do 10 przedpołudniem i potem od 12—1 popołudniu.

Dla żydowskich sklepów spożywczych i sklepów z artykułami codziennego użytku obowiązują ogólne przepisy o spoczynku niedzielnym z ustalonemi godzinami sprzedaży (3—4 godzin sprzedaży).

186.

Marki dobroczynności.

Centralnemu Komitetowi zapomogowemu w Lublinie udzielono, celem podniesienia jego dochodów w porozumieniu z Dyrekcyą etap. poczt w Lublinie pozwolenia na sprzedaż marek dobroczynności, oraz ogłoszenia dotyczącego obwieszczenia w obszarze okupowanym.

Marki te mają być naklejane na listach i kartkach korespondencyjnych obok przepisanych znaczków pocztowych, jednakowoż pod tym warunkiem, że na tem nie ucierpi ani wyrazistość adresu i pieczęć urzędowa, ani też uwidocznienie pocztowych zapisków służbowych, jakoteż nie będzie utrudnione badanie prawdziwości i nieuszkodzenia marek pocztowych.

187.

Powrót robotników sezonowych z Niemiec.

Po myśli zarządzenia c. i k. Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie z 25. lutego 1916 B. Nr. 150/16 będą podania o powrót robotników sezonowych z Niemiec, przez władze niemieckie tylko w wyjątkowych wypadkach uwzględniane.

Tylko zatem takie podania, gdzie ważne powody zostaną podane i udowodnione, mogą być tu przedkładane, inne podania nie zostaną zupełnie uwzględnione.

188.

Zabawy i widowska w miejscach publicznych.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, że wszelkie w obwodzie urządzane zabawy, widowiska i t. p. dozwolone są tylko na podstawie poprzedniego zezwolenia c. i k. Komendy obwodowej.

Prośby należycie ostemplowane, do których zawsze dołączone być mają trzy egzemplarze programu i trzy bilety wstępu, muszą być do Komendy wniesione najmniej na jeden tydzień przed odnośnem zebraniem.

Przy przedstawieniach na cele dobroczynne, urządzający przedstawienie, który jest za nie odpowiedzialnym, ma w ciągu 10 dni po przedstawieniu przedłożyć Komendzie wykaz dochodu i jego rozdział. W razie złożenia pieniędzy do depozytu, ma być także podane imię, nazwisko oraz miejsce zamieszkania depozytaryusza.

Niestosowanie się do tego zarządzenia będzie bezwzględnie karane.

189.

Uwidocznienie cen sprzedaży.

Wszyscy kupcy mają od dnia 6. marca 1916 roku wszystkie niezbędne artykuły codziennej potrzeby, jako też artykuły żywnościowe i t. p. w swoich sklepach lub straganach oznaczać cenami, które należy umieścić na zewnętrznej stronie drzwi lokalu sklepowego, w oknach wystawowych i przy kontuarach. Ceny muszą być uwidocznione wyraźnem pismem z oznaczeniem gatunku i ilości towaru. Ilość towaru ma być oznaczona w będącej w użyciu wadze rosyjskiej, natomiast ceny — w koronach. Najważniejsze artykuły, które muszą być oznaczone cenami są następujące: Mięso wszystkich gatunków, świeże i konserwy, słonina, szmalec, kiełbasa, ryby, śledzie, mąka, grysik, kasza i krupy jęczmienne, tatarka, proso, chleb, fasola, groch, ryż, mleko, masło, ser, ser krowi, jaja, olej jadalny, ocet, tłuszcz roślinny, sól, kawa, herbata, cukier, warzywa, owoce, drzewo opałowe, węgiel kamienny do domowego użytku, nafta, spirytus do palenia, świece, mydło, zapałki, kapusta, marchew, buraki i jabłka.

Po 6. marca 1916 r. sklepy, w których się do niniejszego rozporządzenia nie zastosowano, zostaną w myśl rozporządzenia W. J. G. Nr. 1400/16 zamknięte.

Zamknięcie nastąpi urzędownie i na drzwiach sklepu będzie umieszczona kartka z napisem w polskim i niemieckim języku:

»Wskutek braku uwidocznienia cen sprzedaży urzędowo zamknięto«. (Pieczęć urzędowa).

Ukaranemu w ten sposób właścicielowi sklepu, po uprzedniem wykonaniu niniejszego rozporządzenia, przysługuje prawo wystąpienia do Komendy obwodowej z prośbą o zezwolenie na ponowne otwarcie sklepu. Komenda obwodowa po sprawdzeniu przez organ urzędowy, czy niniejsze rozporządzenie zostało dodatkowo wykonane, zadecyduje, czy sklep ma być ponownie otwarty.

Zamykanie sklepów dokonywane będzie przez organa Komendy obwodowej, względnie Komendy placu za pomocą Żandarmeryi.

190.

Ruch bydłem w kraju okupowanym.

W myśl rozporządzenia Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa L. 543 z 21. stycznia 1916 postanawia

się przy skupywaniu bydła w celach aprowizacyjnych w kraju okupowanym, o ile nie stoi na przeszkodzie zamknięcie pojedyńczych gmin ze względów weterynaryjno-policyjnych — co następuje:

Kupiec musi się zaopatrzyć w certyfikat zakupna w tej Komendzie obwodowej, dla której bydło rzeźne ma być dostarczone. W certyfikacie tym ma być uwidocznione imię i nazwisko kupca i ilość zwierząt, jaka ma być zakupiona.

Kupiec ma przedłożyć ten certyfikat do potwierdzienia Komendzie tego obwodu, w którym zakupno ma się uskutecznić.

Kupno może być przedsięwzięte dopiero po tem potwierdzeniu a wyprowadzenie zwierząt należy zgłosić do tej Komendy obwodowej, z której ma być bydło wyprowadzone.

Kupcom, którzy usiłują kupować bydło w okręgu Komendy obwodowej z certyfikatem zakupna nie potwierdzonym przez dotyczącą Komendę, należy odebrać certyfikat zakupna, oprócz tego należy ich przyprowadzić do Komendy obwodowej. Rozporządzenie wydane przez Komendę obwodową, dotyczące policyi targowej jakoteż ewidencyi stanu bydła, pozostaje nadal w mocy.

Należy baczną na to zwrócić uwagę aby przy przywozie bydła nie miały miejsca jakiekolwiek nadużycia.

Spostrzeżenia w tym kierunku należy natychmiast w formie doniesienia przedłożyć c. i k. Komendzie obwodowej.

191.

Nowa taryfa towarowa c. i k. kolei wojskowej.

Z dniem 1. lutego 1916 obowiązuje na liniach c. i k. kolei wojskowej nowa taryfa dla przewozu posyłek cywilnych, zwierząt żywych i zwłok. Wobec tej taryfy utraciła moc obowiązującą taryfa z 1. czerwca 1915 z dodatkiem z 6. września 1915 i dodatkiem II. z 5. październik 1915.

Poszczególne egzemplarze tej taryfy są do nabycia w biurze sprzedaży »Rekord« w Lublinie przy ulicy Kapucyńskiej l. 2 i w biurach wywiadowczych w Krakowie, Piotrkowie, Rzeszowie i Lwowie w cenie po 1 K. 20 h. za sztukę.

192.

Wprowadzenie taryfy dla przewozu osób, psów i pakunków podróżnych na liniach c. i k. kolei wojskowej.

Począwszy od dnia 1. marca 1916 obowiązuje na liniach c. i k. kolei wojskowej taryfa dla przewozu osób, psów i pakunków podróżnych, która znosi, względnie zastępuje dotychczasowe ceny jazdy i warunki przewozu.

Egzemplarze tej taryfy są do nabycia w cenie po 1 kor. w c. i k. centrali obrotu towarami w Krakowie, — w biurach wywiadowczych J. g. w. w Krakowie ul. świętej Gertrudy 12, w Rzeszowie, we Lwowie (ul. Akademicka) i w Piotrkowie, na stacyach c. i k. kolei wojskowej, jakoteż w centralnem biurze sprzedaży taryf w Wiedniu I. Biberstr. 16, i w centralnem biurze sprzedaży taryf węgierskich kolei w Budapeszcie VI. Akademia utca 3.

193.

Ułatwienia w obrocie granicznym z Galicyą.

§ 1.

Mieszkańcy granicznych obwodów c. i k. Wojskowego Jeneralnego Gubernium w Polsce, którzy z powodu zatrudnienia gospodarczego zmuszeni są do częstszego przechodzenia granicy, mogą przechodzić do galicyjskich granicznych powiatów, o ile są w posiadaniu przepustek wystawionych według załączonego wzoru.

Taka przepustka, wystawiona przez właściwą c. i k. Komendę Obwodową lub do tego przez tę Komendę upoważniony organ, musi być po upływie 28 dni odnowioną. Przepustki graniczne są bezpłatne.

§ 2.

Taksamo mogą mieszkańcy okolicznych galicyjskich granicznych powiatów przy podobnych gospodarczych stosunkach przechodzić na terytoryum granicznych Obwodów c. i k. Wojskowego Jeneralnego Gubernium, gdy będą w posiadaniu przepisanych § 5. rozporządzenia c. k. Galicyjskiego Namiestnictwa z 30 lipca 1915. Nr. 18552 pr. Dz. P. i R. Nr. 33 legitymacyi.

Legitymacye te z opisem osoby i ewentualnym podpisem własnoręcznym właściciela mają być wystawiane przez właściwego c. k. Starostę lub przez organ przez niego upoważniony. Ważne są na najwyżej 28 dni.

§ 3.

Wymienione w §§ 1 i 2 przepustki upoważniają do przejścia granicy li tylko w miejscach wyraźnie w legitymacyi oznaczonych tak przy przyjeździe, jak i odjeździe.

§ 4.

W razie ognia i powodzi może być personalowi ratunkowemu i pomocniczemu przejście granicy przez wartę graniczną bez przepustki dozwolone.

§ 5.

Przekroczenie niniejszego rozporządzenia karze Komenda Obwodowa w myśl ustanowionego Art. II. § 1. Rozporządzenia Najwyższego Komendanta Armii z 19 sierpnia 1915. Nr. 30 V. Cz. wymiaru kary.

Muster.

Grenzausweis Nr. ....
Przepustka graniczna

gültig vom .... bis ....
ważna od .... do ....

zum wiederholten Grenzübertritt zwischen ....
do częstszego przekraczania granicy między ....

und ....
i ....

an dem Grenzübergange bei ....
w miejscu granicznem w ....

für den ....
dla ....

wohnhaft in ....
zamieszkałego w ....

K. u. K. KREISKOMMANDO.
C. i K. KOMENDA OBWODOWA.

.... am .... 191....
dnia

Vorderseite:

Anmerkung über ein etwaiges Transportmittel (Reitpferd, Wagen Fahrrad) mit Angabe der Beschreibung desselben): Art des Wagens, Geschlecht und Farbe der Zugtiere, Fabriksnummer des Fahrrades).

Uwaga co do ewentualnego zaprzęgu (konia, wozu, roweru) z podaniem i opisem tegoż (rodzaj wozu, płeć i maść konia, zwierząt pociągowych, numer fabryczny roweru).

Rückseite.
Odwrotna strona.

Personsbeschreibung:

Opis osoby:

Beschäftigung / Zatrudnienie ....

Alter / Wiek ....

Statur / Wzrost ....

Gesicht / Twarz ....

Haare / Włosy ....

Augen / Oczy ....

Nase / Nos ....

Mund / Usta ....

Bart / Broda ....

Besondere Kennzeichen / Szczególne znaki ....

Ev. eigenhändige Unterschrift des Inhabers:
Ewentualny własnoręczny podpis posiadacza:

....

194.

Paszporty do podróży do Państwa niemieckiego.

Wskutek rozporządzenia c. i k. Wojskowej Jeneralnej Gubernii w Lublinie z dnia 5. stycznia b. r. Nr. 20582 podaje się do powszechnej wiadomości, że władze niemieckie nie wydają paszportów do państwa niemieckiego dla osób chcących jechać tamże po odebranie znajdujących się tam rodzin należących do ludności tutejszego okręgu.

Zawiadamia się przeto mieszkańców tut. okręgu, że w przyszłości, próśb o wydanie paszportów do podróży do Państwa niemieckiego w sprawach familijnych lub po odebranie znajdujących się tam rodzin wnosić nie należy, gdyż podania te uwzględnione być nie mogą.

195.

Podróże z c. i k. austro-węgierskiego na cesarsko-niemiecki teren okupacyjny.

Do podróży na niemiecki teren okupacyjny wymaga się:

1) paszportu do podróży;

2) osobnej legitymacyi.

ad 1) Paszporty do podróży, wydane przez c. i k. austro-węgierskie Komendy na podstawie rozporządzenia Naczelnej Komendy armii z dnia 25. sierpnia 1915 L. 35 Dz. rozp. I. uznaje cesarsko-niemieckie Generalne Gubernatorstwo za wystarczające.

ad 2) Osobną legitymacyę wydawać będzie centralne biuro paszportowe przy Generalnem Gubernatorstwie w Warszawie.

W tym celu należy paszport do podróży przesłać przydzielonemu do Generalnego Gubernatorstwa w Warszawie Zastępcy c. i k. austro-węgierskiej naczelnej Komendy Armii z jednoczesnem szczegółowem wymienieniem celu podróży i jej trwania. Paszport będzie następnie wprost z cesarsko-niemieckiego centralnego biura paszportowego lub za pośrednictwem Zastępcy c. i k. austro-węgierskiej Naczelnej Komendy armii przesłany z powrotem do Władzy, która go przedłożyła.

W razie pozwolenia na podróż dołączona będzie do paszportu osobna legitymacya do podróży dla proszącego.

II.

Podróże z cesarsko-niemieckiego na austro-węgierski teren okupacyjny.

Do podróży na austro-węgierski teren okupacyjny wymaga się:

1) paszportu do podróży;

2) wizum paszportu.

ad 1) Paszporty podróżne wydane przez cesarsko-niemieckie Komendy i Władze na podstawie obowiązujących obecnie przepisów (cesarsko-niemieckie rozp. z dnia 16. grudnia 1914 Nr. 4577 i rozp. Generalnego Gubernatorstwa w Warszawie z dnia 10. września 1915 Oddział II. b, Nr. 3188) odpowiadają przepisom rozp. Naczelnej Komendy armii z dnia 25. sierpnia 1915 Nr. 35 Dz. rozp. I. i uznaje się je za wystarczające.

ad 2) Paszporty widuje Naczelna Komenda armii lub jeden z Urzędów ustanowionych przez tę Komendę do widowania paszportów w Szczakowej, Krakowie, Rozwadowie lub we Lwowie, albo przydzielony do Generalnego Gubernatorstwa w Warszawie Zastępca c. i k. N. K. A. lub też Ministerstwo Wojny.

Celem uzyskania wizy należy paszport przesłać do jednego z wymienionych Urzędów.

Przy tem należy jednak niezależnie od dat w paszporcie zawartych wymienić cel i powód podróży oraz czas jej trwania.

Po zawidowaniu odeśle Urząd, który o wizum proszono, paszport do tej Władzy, która go do zawidowania przedłożyła.

Wreszcie podaje się do powszechnej wiadomości, że sam przejazd przez teren okupacyjny innego państwa, nie będzie się uważać za podróż na inny teren okupacyjny, jeżeli cel podróży leży na terenie okupacyjnym, z którego podróż rozpoczęto.

Wobec tego zbyteczna będzie naprzykład osobna legitymacya od cesarsko-niemieckiego Centralnego biura paszportowego do podróży koleją Warszawsko-Wiedeńską z Dąbrowy do Noworadomska, lub do c. i k. Klasztoru Jasnogórskiego tak, jak do podróży z Częstochowy do Warszawy zbytecznem jest wizum c. i k. austro-węgierskiego Urzędu do widowania paszportów.

Podróżny zawracany będzie z drogi i karany za przekroczenie przeciwko przepisom paszportowym jedynie wówczas, kiedy przerwie podróż w obrębie terenu okupacyjnego, przez który miał przejechać, lub kiedy zatrzyma się pod jakimkolwiek pozorem w tymże obwodzie.

196.

Ruch pocztowy między obszarem jeneralnego gubernatorstwa wojskowego w Lublinie, a państwem niemieckiem i jeneralnem gubernatorstwem warszawskiem.

Na podstawie § 5 (ust. 2) rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 24. lutego 1916 o służbie pocztowej i telegraficznej podejmuje się w porozumieniu z ces.-

niemieckim państwowym urzędem pocztowym w Berlinie ruch pocztowy między obszarem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie, a państwem niemieckiem i Jeneralnem Gubernatorstwem warszawskiem pod następującemi warunkami:

1) Do przesyłki są dopuszczone:

a) zwykłe i polecone listy służbowe;

b) zwykłe prywatne przesyłki listowe (karty korespondencyjne, listy, druki, próbki towarowe).

2) Prywatne korespondencye należy pisać tylko po niemiecku i nie wolno umieszczać w nich żadnych wiadomości o sprawach wojskowych. Muszą one być nadawane otwarte, zawierać dokładne oznaczenie wysyłającego i podlegają opłacie porta.

3) Taryfa należytości jest ta sama, jak we wzajemnym ruchu pocztowym między Niemcami, a Monarchią austryacko-węgierską, a zatem jak w wewnętrznym ruchu pocztowym na obszarze gubernatorstwa lubelskiego.

4) W nowym ruchu pocztowym uczestniczą w Jeneralnem Gubernatorstwie warszawskiem następuje miejscowości pocztowe: Aleksandrowo, Będzin, Brzeziny, Ciechanów, Częstochowa, Gostynin, Grojec, Kalisz, Koło, Łęczyca, Lipno, Łódź, Łowicz, Mława, Pabianice, Płock, Przasnysz, Rawa, Rypin, Sieradz, Sierpc, Skierniewice, Słupca, Sochaczów, Sosnowice, Tomaszów, (obwód Brzeziny) Turek, Wieluń, Wrocławek, Zduńska Wola, jakoteż wszystkie miejscowości obwodów, w których te poczty leżą, wreszcie miasto Warszawa.

Na przesyłkach do miejscowości, w których niema poczty, należy podawać nazwę dotyczącej poczty, w której rzeczy mają być podjęte lub przynajmniej nazwę obwodu.

Przesyłek nie doręcza się.

5) Dopuszczenie prywatnych przesyłek poleconych i przekazów pocztowych, jakoteż prywatnego ruchu telegraficznego nastąpi w późniejszym czasie.

6) Dla wzajemnego polowego ruchu pocztowego pozostają w mocy dotychczasowe przepisy.

197.

Listy do Ameryki.

Bezpośrednia przesyłka listów do Ameryki dla osób, które swoich krewnych proszą o pieniężne wsparcie, jest dozwoloną pod następującymi warunkami:

1. Listy mają być krótkie, pisane w niemieckim lub polskim języku i tylko według następującego wzoru:

„Do ....

(Nazwisko odbiorcy)

....

(Miejsce zamieszkania)

....

(Dokładny i wyraźny adres, ulica i numer domu)

„Jesteśmy zdrowi, ale potrzebujemy koniecznie wsparcia pieniężnego. Proszę nam dopomódz. Zasyłamy serdeczne pozdrowienia“.

....

(Nazwisko nadawcy).

....

(Dokładny adres, mieszkanie)

....

(Ulica i numer domu)

2. Oprócz powyższych wiadomości można donosić o wypadkach śmierci w rodzinie. Wszystkie inne wiadomości są **bezwarunkowo zakazane.**

3. Listy należy oddawać w otwartej kopercie z następującym adresem:

Hebrew S. and I. Aid Society.
229 East Broadway,
New-York, City.

Listy mają być zaopatrzone znaczkiem pocztowym za 25 halerzy.

Należy je oddać urzędowi pocztowemu.

4. Wyżej wymienione Towarzystwo w New-Yorku zobowiązuje się do bezpłatnego doręczania listów adresatom w Ameryce.

198.

Ułatwienia w obrocie granicznym z ces. niemieckim obszarem okupacyjnym.

§ 1.

Mieszkańcy obwodów austro-węgierskiego obszaru okupacyjnego, graniczących bezpośrednio z niemieckim obszarem okupacyjnym, którzy z powodu swoich spraw gospodarczych zmuszeni są do częstego obrotu granicznego, mogą przechodzić do sąsiedniego granicznego

niemieckiego obwodu, jeżeli się wykażą przepustką według dołączonego wzoru.

Przepustka ta, którą wydawać będzie bezpłatnie przynależna c. i k. Komenda obwodowa, jest ważną tylko w połączeniu z kartą identyczności, przepisaną w § 2 rozporządzenia Naczelnego Wodzą armii z 25. sierpnia 1915, Nr. 35 Dz. rozp. i zawierającą na odwrotnej stronie rysopis posiadacza.

Przepustkę tę należy odnowić po upływie 28 dni.

§ 2.

Podobnie mogą mieszkańcy sąsiednich niemieckich granicznych obwodów, znajdujący się w tych samych warunkach gospodarczych przechodzić na terytorium przyległego pogranicznego obwodu austro-węg., jeżeli się wykażą przepustką według wzoru E) rozporządzenia Jeneralnego Gubernatorstwa w Warszawie, oddz. II., Nr. 3188 z 10. września 1915.

Tę przepustkę wydaje szef obwodu względnie Landrat, lub w miastach nie przydzielonych do żadnego obwodu, zarząd policyjny; jest ona ważną tylko w połączeniu z prawidłowym paszportem lub — dopóki nie zostanie przeprowadzony na całym niemieckim obszarze okupacyjnym przymus paszportowy — z rysopisem umieszczonym na odwrotnej stronie przepustki.

Przepustka ta jest ważną najwyżej 28 dni.

§ 3.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane przez Komendę obwodową w granicach wymiaru kary przepisanego w art. II., § 1 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 19. sierpnia 1915, Nr. 30 Dz. rozp.

Grenzausweis
Przepustka graniczna Nr. ....

gültig vom / ważna od .... bis / do 1916

zum wiederholten Grenzübertritt zwischen / do częstszego przekraczania granicy między ....

und / i ....

an dem Grenzübergange bei / w miejscu granicznem w ....

für den / dla ....

wohnhaft in / zamieszkałego w ....

Der Ausweis gilt nur in Verbindung mit der Identitätskarte / Przepustka ta ważną jest jedynie w połączeniu z kartą tożsamości Nr. .... des Kreiskommandos in / komendy obwod. w

.... den / dnia .... 1916.

K. u. K. KREISKOMMANDO.
C. i K. KOMENDA OBWODOWA.

Anmerkung über ein etwaiges Transportmittel (Reitpferd, Wagen, Fahrrad) mit Angabe der Beschreibung desselben (Art des Wagens, Geschlecht und Farbe der Zugtiere, Fabriksnummer des Fahrrades).

Uwaga co do ewentualnego zaprzęgu (konia, wozu, roweru) z podaniem i opisem tegoż (rodzaj wozu, płeć i maść konia, zwierząt pociągowych, numer fabryczny roweru).

199.

Ceny maksymalne skór.

A. Skóry krowie i cielęce.

GATUNEK				Cena za 1 kg Kor.	Cena za 1 kg hal.
Blanki (także kipsy) w całości lub w połówka		poniżej 4 mm grubości	na biało	12	40
			na czarno	10	40
		4 do 5 mm gruba	na biało	12	—
			na czarno	10	—
Skóry brandzlowe (do 3 mm grubości [1])		w całości lub w połówkach ze skór krowich, cielęcych kipsy i bitlingów		11	20
		z karków lub odpadków		10	40
Skóry wierzchnie	ze skór cielęcych		białe	18	—
			czarne gładkie	17	—
			czarne groszkowane	16	—
	ze skór krowich kipsów i bitlingów	poniżej 1·5 mm	białe	15	20
			czarne gładkie	14	40
			czarne groszkowane	13	60
		od 1·5 mm do 1·5 mm grubości	białe	14	40
			czarne gładkie	13	60
			czarne groszkowane	12	80
		ponad 2·5 mm grubości	białe	12	20
			czarne gładkie	12	40
Skóry podeszwiane (nie z byków i bawołów)		Waszlendry	w połówkach lub w całości	8	80
			krupony	10	10
			karki	7	85
			odpadki	6	70
		Zallendry	w połówkach lub w całości	9	60
			krupony	11	50
			karki	8	—
			odpadki	7	20

[1]) Miarodajną jest grubość przy zwykłym sposobie mierzenia to jest 10 mm do liniii cięcia a mianowicie w środku długości grzbietu, względnie brzucha (karki i odpadki).

Skóry podeszwiane z byków i bawołów.

a) z byków przy wszystkich sposobach garbowania:		koron taniej za 1 kg.
w połówkach o	0·50	
krupony, karki i odpadki o	1·00	
b) z bawołów przy wszystkich sposobach garbowania:		
gotówki, krupony karki i odpadki	2·00	

B. Skóry końskie.

Brandzole w całości za 1 kg w koronach i halerzach	9	60
Karki końskie » » » » »	10	55
Szyldy końskie » » » » »	8	65

C. Ogólne postanowienia.

1) Wyżej wymienione ceny maksymalne płaci się tylko za skórę najlepszego garbowania i wyrobu ze skór bez lub prawie bez cięcia, bez śmieci i pędraków, albo najwyżej z pojedynczemi ale zrośniętemi pędrakami.

Za obciążony lub mniej wartościowy towar płaci się odpowiednio niższe ceny.

Umowy nie odpowiadające tym przepisom a opiewające na niekorzyść kupującego są nieważne.

2) Maksymalne ceny, które zarazem uwzględniają koszta, będącego w zwyczaju opakowania lub zawiązania i wysyłki aż do stacyi załadowania, obowiązują sprzedawców skóry.

3) Przy handlu hurtownym, to jest w rozumieniu niniejszego rozporządzenia w obcowaniu firm handlujących skórą z odsprzedającymi, z wielkimi przemysłowcami, przerabiającymi skórę, lub ze stowarzyszeniami przemysłowców, przerabiających skórę na małą skalę, można do cen maksymalnych doliczyć dodatek do 3%. Ceny te zawierają także koszta będącego w zwyczaju opakowania lub zawiązania i wysyłki towaru aż do stacyi załadowania.

4) Przy drobnym handlu wolno do pod A i B wymienionych cen maksymalnych żądać dodatku do 10%.

5) Przy drobiazgowej sprzedaży ciętej skóry (wycięcie skóry) nie wolno żądać wyższych cen nad te, które się należą na podstawie wyżej oznaczonych cen maksymalnych, przy uwzględnieniu dotychczas w zwyczaju będącego sposobu obliczenia cen za poszczególne części ciętej skóry.

6) Wymienione rodzaje skór wolno sprzedawać li tylko podług wagi.

D. Dalsze postanowienia.

Dla Buska, jako dla miejscowości nie leżącej przy stacyi kolejowej ustanawia Komenda obwodowa od 20. lutego do końca maja dodatek 3% na koszta dowozu.

E. Zakaz obciążania skóry.

Obciążenie skóry materyałami, nie służącemi do garbowania lub niepotrzebnemi do dalszego wyrobu skóry jest zabronione.

Użycie materyałów obciążających jak: baryum, magnezyum, ołowiu, soli cynowych lub innych mineralnych soli, jakoteż glukozy (brylantyny), tekstryny, melasy i podobnych organicznych materyałów dozwolone jest tylko dla celów blichowania i appretury (przyprawiania) skóry, a to tylko w małych ilościach.

Nadmierne napełnienie skóry materyałami garbowymi lub tłuszczem jest również zabronione.

F. Postanowienia karne.

1) Kto za skórę żąda wyższej ceny, lub kto w myśl niniejszego rozporządzenia nie przysługującego mu świadczenia ubocznego jakiejkolwiek treści dla siebie lub dla trzeciej osoby żąda, przyrzeka, wykonywa lub przyjmuje;

2) kto umyślnie lub przez zaniechanie przykazanej staranności jakimkolwiekbądź sposobem do tego się przyczynia, że osoba uprawniona do sprzedaży lub pośrednicząca przy sprzedaży działa wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia;

3) kto przeciwdziała postanowieniom niniejszego rozporządzenia przez kogokolwiekbądź lub jakimkolwiekbądź sposobem popiera lub zataja;

4) kto stawiając opór choćby tylko bierny, wzbrania się sprzedawać w granicach cen maksymalnych czy to skórę zajęciem obłożoną stacyi odbiorczej przy Komendzie obwodowej, czy też od zajęcia zwolnione zapasy skór dla celów dalszej sprzedaży lub konsumpcyi, lub kto po wydaniu mu skóry takową ukrywa, względnie w celach spekulacyjnych nabywa i tym sposobem od konsumpcyi ją usuwa, ulegnie wymierzonej przez c. i k. Komendę obwodową karze pieniężnej do 5000 kor., względnie karze aresztu do 6 miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze.

Tej samej karze podlegają także ci, którzy za skórę wprowadzoną do krajów okupowanych żądają więcej, aniżeli wymaga tego obywatelski zarobek, taksamo i ci, którzy za towary wyrabiane ze skóry, lub za uskutecznienie naprawy żądają cen, które nie zostają w żadnym stosunku do kosztów (środków produkcyi i wynagrodzenia za pracę).

C. i k. Komenda obwodowa zastrzega sobie prawo skonfiskowania i zlicytowania skóry na koszt posiadacza na wypadek powtórzenia czynu karygodnego w odniesieniu do zatajeń zapasów skóry.

200.

Obwieszczenie mocą którego zabrania się wyrobu pewnych gatunków skór.

1.

Od chwili wejścia w życie niniejszego obwieszczenia nie jest już więcej dozwolonem mineralne garbowanie niżej wymienionych gatunków skór surowych:

Skór z cieląt, także z wyporków i bukaczów, które kwaszone po oczyszczeniu z soli, ważą więcej niż:

a) wraz z krótkiemi łapami i głową . . 4 kg.

b) wraz z krótkiemi łapami i głową . . $3^1/_2$ kg.

Przy skórach cielęcych z długiemi łapami, chrząstką ogonową albo mięsem głowiem, podwyższa się niniejsze ograniczenie wagi o 0.20 kg.

Dla suszonych skór cielęcych wymienione ograniczenie wagi zmniejsza się o połowę.

2.

Celem wykończenia skóry garbowanej za pomocą mineralnych środków z wymienionych pod 1 skór surowych, o ile takowa w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajduje się w wyrobie lub wykończeniu, udziela się terminu do 30. kwietnia 1916. Po tym dniu nie wolno więcej przedsiębrać robót służących choćby tylko do wykończenia takiej skóry.

3.

Wyrabianie pasów skórzanych do maszyn dozwolone jest od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tylko za zezwoleniem wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa.

4.

Skóry końskie wolno i nadal przerabiać tylko na skóry brandzolowe sposobem dębowym a mianowicie w całości lub w połowach.

5.

Czarnej skóry wierzchniej, garbowanej na sposób dębowy lub też dębowo-mineralnej po dniu 10. kwietnia 1916 więcej wyrabiać nie wolno.

6.

Zabrania się wyrobu skóry na podeszwy ze skór krowich, wołowych, buhajowych, moczonych, do garbowania przygotowanych, z których część mięsna (szpalt czyli warstwa wewnętrzna) zupełnie lub częściowo odcięta została, nie wolno również sprzedawać tak wyprawionych skór.

7.

Rozcinanie skóry wyprawionej całkowicie lub do połowy jakiegokolwiekbądź rodzaju ze skór krowich, końskich i cielęcych przed wydaniem takowej przez c. i k. Stacyę odbiorczą skóry jest zabronione.

8.

Wszelkie przekroczenia postanowień niniejszego obwieszczenia i przeciwdziałanie takowym karane będą przez c. i k. Komendę obwodową aresztem do 6 miesięcy albo grzywną do 5000 koron.

Ponadto zarządzone zostanie zamknięcie zakładów przemysłowych powyższe postanowienia naruszających.

201.

Obwieszczenie

w sprawie zapłaty zaległych za rok 1915 podatków.

Pomimo, że termin do zapłaty podatku gruntowego, podymnego, drogowego, szkolnego za rok 1915 już dawno upłynął, tylko nieliczne gminy podatki te zapłaciły. Wobec tego wzywam ponownie wójtów i sołtysów, aby do 15. maja 1916 bezwarunkowo zaległe za rok 1915 podatki zebrali i do kasy c. i k. Komendy obwodowej odwieźli.

Na nie stosujących się do tego rozkazu wójtów i sołtysów nałożone zostaną po myśli rozp. Naczelnego wodza Armii z 19. sierpnia 1915 — o ile ich postępowanie nie podlega surowszej karze — kary pieniężne do dwóch tysięcy koron albo kary aresztu do 6 miesięcy. Tej samej karze ulegną pojedynczy właściciele gruntów o ileby się bezpodstawnie wzbraniali zapadłe podatki do rąk sołtysów uiścić.

202.

Monopol tytoniowy.

§ 1.

Prawo monopolowe.

Przywóz tytoniu do obszaru okupowanego i sprzedaż tytoniu w obrębie tego obszaru zastrzega się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego.

Pod nazwą »Tytoń«, rozumieć należy w niniejszem rozporządzeniu liście tytoniu, tytoń do papierosów, tytoń do palenia, tabakę do zażywania, prymkę, cygara i papierosy.

§ 2.

Przywóz.

Przywóz dla celów określonych w § 4 punkt 1 do 3, ordynacyi clowej (rozporządzenie Naczelnego Wodza z 31. maja 1915 Nr. 15 Dz. rozp.) nie ulega żadnym ograniczeniom.

Podróżnym wolno przewozić dla użytku podróży dziesięć sztuk cygar lub dwadzieścia pięć papierosów, lub trzydzieści pięć gramów tytoniu (§ 4 punkt 5, ordynacyi clowej).

§ 3.

Sprzedaż.

C. i k. Zarząd wojskowy może upoważnić pewne osoby do sprzedawania tytoniu w miarę postanowień rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 26. lipca 1915, Nr. 28 Dz. rozp.

§ 4.

Ustanowienie cen.

Ceny sprzedaży tytoniu będą ustanowione jednolicie w drodze rozporządzenia Jeneral-Gubernatora.

Jeneral-Gubernatorstwo postanawia, po jakich cenach ma być tytoń oddany producentom fabrykatów tytoniowych i ustala prowizye, przysługujące handlarzom (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 26. lipca 1915, Nr. 28 Dz. rozp).

Uchyla się wszelkie pośrednie opłaty od fabrykacyi lub sprzedaży tytoniu.

§ 5.

Istniejące zapasy.

Ustęp końcowy § 4 nie stosuje się do zapasów, znajdujących się na obszarze okupowanym w dniu 15. marca 1916.

Co do zapasów może General-Gubernatorstwo podwyższyć w drodze rozporządzenia według ustaw krajowych podatki pośrednie aż do wysokości 100% stopy podatkowej.

Zapasy należy zgłosić do 15. kwietnia 1916 w tej Komendzie obwodowej, w której obrębie urzędowym są złożone. Zapasy nie zgłoszone uznane będą za przepadłe.

§ 6.

Upoważnienie do wydania zarządzeń wykonawczych.

Jeneral-Gubernator upoważniony jest do wydania wszelkich rozporządzeń i do stworzenia wszelkich urządzeń, potrzebnych dla przeprowadzenia monopolu tytoniowego.

§ 7.

Postanowienie karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie karane będą przez Komendę obwodową — o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny — grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary aresztu może być nałożona grzywna do trzech tysięcy koron.

§ 8.

Postanowienia końcowe.

Rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 27. czerwca 1915, Nr. 22 i 23 Dz. rozp. są uchylone.

Papier cygaretowy i tutki cygaretowe podlegają stopie clowej 250 K. za 100 kg.

§ 9.

Wejście w życie.

§§ 1, 2 i 8 wchodzą w życie z dniem ogłoszenia, inne postanowienia niniejszego rozporządzenia z dniem 15. marca 1916.

203.

Stowarzyszenia.

Na mocy rozporządzenia c. i k. Wojskowego Jeneral-Gubernatorstwa w Lublinie A. Nr. 6260/16 r. 7. lutego 1916 statuty wszystkich niepolitycznych stowarzyszeń, jak n. p. stowarzyszeń gospodarskich, spożywczych, dobroczynnych, zawodowych, towarzyskich, sportowych i t. p., a których działalność rozciąga się tylko na jeden obwód, mają być przez właściwą c. i k. Komendę obwodową zatwierdzone.

Odnośne podania należy wnieść do c. i k. Komendy obwodowej z dołączeniem 3 egzemplarzy statutów, podając zarazem imiona i nazwiska, tudzież stanowisko społeczne każdego z członków zarządu odnośnego stowarzyszenia.

Natomiast statut stowarzyszeń politycznych lub takich, którychby działalność mogła przejść łatwo w dziedzinę polityki, tudzież stowarzyszeń, których działalność obejmuje dwa lub więcej obwodów mają być zatwierdzone przez c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo.

Odnośne podania należy wnosić do c. i k. Wojskowego Jenerał-Gubernatorstwa za pośrednictwem c. i k. Komendy obwodowej, dołączając 3 egzemplarze statutów, a co do stowarzyszeń, których działalność obejmuje więcej obwodów, ponad trzy egzemplarze na każdy obwód o jeden egzemplarz więcej.

204.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 8. marca 1916,

dotyczące posiadania broni, amunicyi i materyałów wybuchowych.

§ 1.

Komukolwiek wiadomemby było:

1. gdzie jest przechowana broń, amunicya lub materyały wybuchowe, które należało oddać w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4, Dz. rozp., a których nie oddano, lub

2. że ktoś takie przedmioty posiada lub przechowuje,

obowiązany jest donieść Komendzie obwodowej lub Komendzie posterunku żandarmeryi swego miejsca zamieszkania o miejscu przechowania lub o osobie posiadacza lub przechowującego i podać przytem wszystkie wiadome mu bliższe okoliczności.

Doniesienie musi nastąpić w ciągu trzech dni od chwili, kiedy obowiązany do zgłoszenia dowiedział się o przechowaniu.

§ 2.

Kto przechowuje lub nosi broń, amunicyę lub materyały wybuchowe, nie będąc do tego upoważniony w myśl rozporządzeń Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp., lub 29. listopada 1915, Nr. 44 Dz. rozp., popełnia zbrodnię i będzie karany sądownie— o ile czyn nie podlega surowszej karze według ustaw wojskowych — więzieniem od sześciu miesięcy do pięciu lat. Obok kary więzienia może być nałożona grzywna do dziesięciu tysięcy koron.

Przekroczenia § 1 niniejszego rozporządzenia karane będą — o ile czyn nie podlega surowszej karze według ustaw wojskowych — przez Komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

§ 5, ust. 2 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp., jest uchylony.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

205.

Obowiązkowe ubezpieczenie od ognia.

Niniejszem zwraca się uwagę, że obowiązek prawny, według którego wszystkie budynki w guberniach Królestwa Polskiego podlegają wzajemnemu ubezpieczeniu od ognia, trwa nadal niezmienione, wobec czego ubezpieczeni mają jak dotąd opłacać premie, które w przeciwnym razie będą ściągane w drodze przymusowej.

Dla kierowania agendami »Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń od ognia, dla gubernii Królestwa Polskiego w Warszawie«, na obszarze administracyjnym c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa, ustanawia się reprezentacyę tego Towarzystwa z siedzibą w Lublinie.

206.

Ogłoszenie w sprawie dróg w obwodzie.

Wszystkie drogi gminne tutejszego okręgu znajdują się ciągle, mimo przeprowadzonych już częściowo w ubiegłym roku pomniejszych napraw, w tego rodzaju złym stanie, że w bardzo wielu przestrzeniach są one zupełnie nie do przebycia.

Na podstawie spostrzeżeń przy sposobności częstych podróży urzędowych przyszedłem do przekonania, że pp. Wójtowie o utrzymanie dróg gminnych w dobrym stanie zupełnie nie dbają, używają najróżnorodniejszych wymówek i pretekstów, by od zarządzonej naprawy dróg się uwolnić, nie myśląc wcale o tem, że z naprawionych dróg korzystają w pierwszej linii mieszkańcy odnośnej gminy.

W ubiegłym roku zarządzone roboty drogowe na drogach gminnych udowodniły opieszałość ludności przy wykonywaniu naprawy dróg, albowiem ludność ta przychodzi do tych robót albo zapóźno, albo dopiero po użyciu środków przymusowych, za pośrednictwem wojska i posterunków Żandarmeryi.

Taki stan nie może być absolutnie cierpianym i nie może mieć miejsca w roku bieżącym.

Z powodu potrzeby robót wiosennych, które z nadejściem lepszej pory na drogach gminnych rozpoczęte być mają, jestem zmuszony wydać następujące zarządzenia:

Wszystkie ważniejsze drogi gminne, t. j. główne trakty lub drogi do nich prowadzące muszą być w ciągu bieżącego roku do takiego stanu doprowadzone, by komunikacya ciężarowa we wszystkich porach roku, a więc z wiosną i w jesieni bez przeszkód i bezpiecznie odbywać się mogła.

Do tego celu potrzeba w pierwszym rzędzie na wszystkich tych drogach wykopać obustronnie rowy w celu umożliwienia odpływu wody deszczowej.

Przestrzenie dróg piaszczyste muszą być ciągle zarównywane, by dziury, wyboje i głębokie wcięcia, kołami wytworzone, komunikacyi nie utrudniały.

Drogi o twardszym podkładzie, które dawniej były szutrowane muszą być g r u n t o w n i e naprawione.

Naprawa tych dróg polega na odpowiedniem szutrowaniu, a do tego celu należy przygotować odpowiednią objętość d r o b n o tłuczonego szutru.

Kamień na szuter zwieziony być ma z sąsiednich kamieniołomów.

Szutrem tym wypełnione zostaną wszystkie wyboje i nierówności, następnie tłuczkami ubite i warstwą piasku 3 cm. grubą przysypane.

Przestrzenie dróg o zupełnie zniszczonym i zużytym podkładzie mają być na całej szerokości toru jezdnego ponownie wyszutrowane, tłuczkami lub wedle możności walcem ubite i piaskiem wysypane.

Istniejące mosty i przepusty mają być w razie potrzeby odpowiednio naprawione, by bezpieczeństwo komunikacyi ciężarowej było zapewnione.

Wszystkie wyżej przytoczone roboty wykonane zostaną wyłącznie własnemi siłami odnośnych gmin.

Aby było możliwem rozpoczęcie napraw drogowych z nadejściem cieplejszej pory wiosennej, musi być potrzebny szuter n a t y c h m i a s t p r z y g o t o w a n y.

Wymienione powyżej roboty wykonane być muszą z całą starannością i sumiennością bezwarunkowo w ciągu bieżącego roku.

C. i k. Komenda Obwodu ustanowi inżyniera w celu udzielenia gminom pomocy i do nadzoru nad robotami.

Inżynier ten będzie wszystkie drogi objeżdżał i o postępie robót c. i k. Komendę informował.

Podział robót ma w ten sposób nastąpić, że każda podległa gminie wieś ma obowiązek na swojem terytoryum na wstępie wskazane drogi dokładnie w sposób wyżej podany naprawić.

Wzywam zatem jaknajostrzej wszystkich pp. Wójtów, by pod osobistą odpowiedzialnością pouczyli w s z y s t k i c h podwładnych sobie sołtysów o zarządzonych naprawach, poczynili wszystkie potrzebne przygotowania i u s i l n i e się starali, by roboty jaknajrychlej rozpoczęte być mogły.

W razie niewykonania polecenia będą winni do surowej odpowiedzialności pociągnięci.

C. i k. Żandarmerya ma obowiązek przy sposobności obchodów służbowych dopilnować wykonania wymienionych robót i zwracać uwagę na to, by po nagłych deszczach i t. p. powstałe uszkodzenia natychmiast bez osobnego wezwania były bezzwłocznie naprawione.

Powtarzam jeszcze raz, że naprawa i stałe utrzymywanie dróg gminnych wykonane być musi bezpłatnie (szarwarkiem), że zatem za roboty te gminy żadnych wynagrodzeń nie otrzymają.

Przy tych robotach udzielę gminom wedle możności pomocy.

207.

Oszacowanie szkód wojennych.

Po myśli rozporządzenia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 24. stycznia 1916, Nr. 19381 ex 1915 objął oszacowanie szkód wojennych w gminach wiejskich i mniejszych miasteczkach (z wyjątkiem miast obowodowych) główny Komitet ratunkowy w Lublinie, który całą akcyą kieruje i w tym celu tworzy komisye szacunkowe rolne miejscowe, obwodowe i ziemskie.

Wzywa się niniejszem wójtów, aby Komitet ratunkowy w tej akcyi popierali i stosowali się do jego wskazówek.

208.

Przepisy sanitarne.

C. i k. Komenda obwodowa uczyniła spostrzeżenie, że w tutejszym obwodzie pomimo kilkakrotnych napomnień panują jeszcze zawsze tego rodzaju braki pod względem sanitarnym, że niebezpieczeństwo zawleczenia zaraźliwych chorób wskutek tych zaniedbań, coraz to więcej staje się prawdopodobnem.

Z tego względu zarządza się co następuje:

A. Ustępy.

W każdym domu, który posiada podwórze, należy wybudować do 30. maja 1916 ustęp, który ma mieć dobrze osłonięty przed ściekiem wody deszczowej i wymurowany dół kloaczny. Aż do czasu powyższego bezwarunkowego czasokresu, do którego należy wybudo-

wać murowane doły kloaczne, należy wprawdzie wystawić ustęp w każdym domu, które posiada podwórze; ten jednak może być tymczasowo zaopatrzony zamiast w dół kloaczny, w nieprzepuszczalny kubeł, lub odpowiednie naczynie służące do gromadzenia nieczystości. Doły kloaczne, względnie tymczasowe naczynia kloaczne, muszą być wypróżniane w miarę potrzeby, na koszt właściciela domu. Miejsca, na które nieczystości składać należy, oznaczy magistrat miasta, względnie Naczelnik gminy, które to miejsca w sposób zwykle używany poda do publicznej wiadomości.

2) W domach, nieposiadających podwórza, musi być urządzony w samym domu ustęp, względnie ustęp prowizoryczny (jak to wskazanem zostało pod Nr. 1). Ustępy muszą być czysto utrzymane i przysypywane codziennie niegaszonem wapnem, lub sproszkowanym torfem.

3) Dla domów, w których nie dadzą się urządzić wspomnianego rodzaju ustępy, musi urządzić gmina ustępy publiczne na własny koszt przy ulicach lub miejscach do tego się nadających i to najdalej do 30. maja b. r.

Te do ogólnego użytku oddane wychodki muszą posiadać murowany, nieprzepuszczalny dół kloaczny.

Że się zamierza budować publiczne ustępy należy wprzód we właściwym czasie zawiadomić Komendę obwodową, która w każdym pojedynczym wypadku zamierzonej budowy zastrzega sobie możliwość wydania zarządzeń uzupełniających.

B. Wywóz śmieci.

W miejscowościach **B u s k**, **C h m i e l n i k**, **S t o p n i c a**, **N o w y K o r c z y n** należy gromadzić śmiecie i wszelkie odpadki, z wyjątkiem kału, w zbiornikach lub skrzyniach przykrywanych. Śmiecie musi gmina na własny koszt dwa razy w tygodniu zabierać z poszczególnych domów, a to w każdy poniedziałek i czwartek i wysypywać na właściwych miejscach zdala od miasta.

W tych powyżej wskazanych miejscowościach musi się gmina postarać o beczki i pompy do wypróżniania dołów kloacznych i przedmioty te wypożyczać pojedynczym właścicielom domów do użytku za wynagrodzeniem.

C. Policya drogowa.

Zanieczyszczanie ulic i placów szczególnie przez załatwianie tamże potrzeb naturalnych, następnie przez wylewanie brudnej wody, wyrzucanie popiołu, śmieci i wszelkich odpadków jest jak najsurowiej wzbronione.

D. Przepisy dotyczące utrzymania czystości.

Lokale sklepowe, mieszkania i przedmioty codziennego użytku w sklepach i mieszkaniach, muszą być nadzwyczaj czysto utrzymywane.

Lokale sklepowe muszą być wybielone i utrzymywane w należytym stanie. Półki sklepowe i sprzęty w sklepach muszą być codziennie gruntownie zmywane. Lokale sklepowe muszą być przynajmniej raz w tygodniu wymywane.

Środki spożywcze, chleb, towary spożywcze codziennego użytku, muszą być w ten sposób w sklepach przechowywane, by ochronić je przed jakimkolwiek zanieczyszczeniem (przez muchy, dotykanie ze strony publiczności, kurz i t. d.).

Jako papieru do pakowania można używać jedynie papieru bez druku.

Należy czysto utrzymywać schody, drzwi, okna, wkońcu i sami mieszkańcy muszą co do własnej osoby przestrzegać czystości.

Na publicznych miejscach zakazana jest sprzedaż mięsa i innych środków spożywczych codziennego użytku. Celem przyzwyczajenia ludzi do czystości, może Komenda obwodowa zarządzić odpowiednie środki przymusowe.

E. Studnie.

Każda studnia musi być wyłożoną płytami cementowemi lub murowana aż do zwierciadła wodnego. Każda studnia musi być zaopatrzoną w wysokie ocembrowanie. Studnie pompowe muszą posiadać przynajmniej 30 cm. podmurowanie ponad powierzchnię ziemi.

Dla studzien korbowych ustanawia się podmurowanie na 80 cm. najmniej.

Przy studniach pompowych musi być właściwy zbiornik wody szczelnie pokryty płytą cementową lub pokrywą drewnianą. Studnie zwykłe mogą być otwarte, jednak wiadro (czerpak) musi być trwale połączone z żerdzią, a to z tego powodu, aby nie zapuszczać w wodę wiader i naczyń należących do rozmaitych osób — a niezastosowanie się do tego będzie surowo karane.

Żurawie mają być tak urządzone, aby wiadro nie opadało na ziemię, lecz żeby wisiało swobodnie w powietrzu, zaś studnie należy otoczyć w promieniu 1 metra kamieniami (płytami kamiennemi).

Płyty kamienne muszą być tak ułożone, aby posiadały spad, celem odpływu wylanej wody.

W tym celu musi gmina urządzić odpowiednie rynsztoki dla odprowadzania wody i utrzymywać je w należytym stanie.

Zakazanem jest pranie bielizny przy studni, oraz wylewanie brudnej wody, urządzanie wychodków i gnojówek w odległości mniejszej jak 10 metrów od studni.

F. Środki przeciw zawleczeniu chorób zakaźnych.

Na wypadek wybuchnięcia chorób zakaźnych jak: tyfusu, cholery, ospy, biegunki i t. p. ma właściciel domu, tegoż zastępca lub dozorca domu, w którym zaszedł wypadek zasłabnięcia — obowiązek donieść o tem bezzwłocznie Naczelnikowi gminy.

Naczelnik gminy ma obowiązek umieścić na domu tym w miejscu łatwo widocznem tablicę z następującym napisem: »c h o r o b a z a r a ź l i w a, w s t ę p w z b r o n i o n y«. Tablicę tę ma utrzymywać aż do wygaśnięcia zarazy i przeprowadzenia desinfekcyi.

Przekroczenie zakazu wstępu będzie karane.

Również zakazane jest osobom, które mieszkają w zakażonych domach chodzić na jarmarki, w sklepach towary zakupywać, lub czerpać wodę z publicznych studzien.

Surowo wzbronione jest odwiedzanie zaraźliwych chorych, a to nie tylko z powodu niebezpieczeństwa zarażenia siebie, lecz także przeniesienia choroby na innych. Tak samo nie można odwiedzać innych osób, tak rodzina, jak i domownicy chorego.

Na wypadek skonstatowania choroby w familii piekarza, właściciela wyszynku, domu zajezdnego, handlu rzeźniczego, ma natychmiast żandarmerya zamknąć i zapieczętować lokal.

Naczelnik gminy ma dołożyć starania, aby śmiecie, odpadki i kał z domu zakażonego dopiero po przeprowadzonej desinfekcyi (zasypane nierozpuszczonem wapnem) były wywiezione. Również ma Naczelnik gminy dołożyć starań, ażeby mieszkańcy domu zakażonego nie czerpali wody przy studni, lecz muszą ustanowić osoby, któreby wodę potrzebną donosiły aż do drzwi domu zakażonego i tam przelewały ją do naczyń zarazą nawiedzonych rodzin.

W ten sam sposób postępować należy z zakupnem towarów dla zakażonych domów.

G. Obowiązek zgłaszania wypadków chorób zaraźliwych.

O każdym wypadku zasłabnięcia, albo podejrzenia o zachorowanie na cholerę, ospę, tyfus plamisty, tyfus brzuszny, czerwonkę, zaraźliwy tężec kręgosłupa, szkarlatynę i dyfteryę, jak i o każdym wypadku śmierci z powodu jednej z powyższych chorób, należy natychmiast donieść naczelnikowi gminy przy zapodaniu imienia, nazwiska, wieku i adresu chorego, względnie zmarłego. Temu samemu należy donieść o wypadkach nosacizny, księgosuszu i wścieklizny u ludzi, jak i pokąsaniach przez wściekłe albo podejrzane o wściekliznę zwierzęta.

Obowiązek zrobienia doniesienia mają:

1) wezwany do chorego lekarz;

2) wezwany do chorego felczer;

3) zwierzchnik rodziny (ojciec, matka i t. d.);

4) właściciel domu, albo osoba, której pieczy dom pozostawiono;

5) zawodowi pielęgniarze, którzy zajmują się doglądaniem chorych;

6) osoba stwierdzająca śmierć;

7) w szpitalach, zakładach humanitarnych i więzieniach kierownik, względnie osoba, której powierzono kierownictwo;

8) kierownicy publicznych i prywatnych zakładów naukowych, ochronek dla dzieci, odnośnie do dzieci, nauczycieli i stróżów szkolnych;

9) odnośnie do księgosuszu, nosacizny i wścieklizny, także weterynarze, jeśli w czasie wykonywania swego zawodu, dowiedzieli się o zarażeniu lub podejrzeniu o zarażenie się człowieka.

Obowiązek uczynienia doniesienia gaśnie, dla osób pod 2 do 8 wymienionych, jeśli lekarz, weterynarz lub inna z pod 2 i 3 wymienionych osób rzeczywiście doniosła już właściwej władzy.

Doniesienie wnieść można ustnie lub pisemnie, zaś naczelnik gminy, w razie jeśli się rozchodzi o poważny wypadek, ma natychmiast w najkrótszej drodze (przez posłańca) zawiadomić o tem właściwą Komendę obwodową.

H. Kary.

Przekroczenia postanowień podanych w punkcie A) 1 i 2, dalej w punkcie B), C), D), E), F) i G) tego obwieszczenia, będą karane grzywnami do 1.000 koron lub karą aresztu do 10 miesięcy.

Na wypadek niewykonania przepisanych tutaj urządzeń może być zarządzonem przez c. i k. Komendę obwodową wybudowanie w mowie będących objektów, względnie przeprowadzenie wskazanych robót i to na koszt gminy, zaś koszta tych urządzeń będą ściągnięte od gminy w drodze kontrybucyi.

To obwieszczenie wchodzi w życie natychmiast.

209.

Koszta leczenia i utrzymania osób cywilnych w szpitalach cywilnych.

Koszta leczenia i utrzymania chorych aresztantów i robotników z oddziałów robotników cywilnych w szpitalach cywilnych obciążają Zarząd wojskowy.

Taksę za leczenie i utrzymanie takich chorych, jakoteż chorych osób wojskowych ustanawia się w szpitalach cywilnych na tut. obszarze okupowanym na 2 korony 20 h. dziennie na głowę.

Za wszystkie inne chore osoby cywilne, które z polecenia Komendy (władzy), Zarządu wojskowego, do szpitala cywilnego zostaną oddane, ma wprawdzie za-

płacić narosłe koszta leczenia i utrzymania szpitalowi cywilnemu Komenda, która ściągnie te koszta od chorej osoby cywilnej albo z jej krewnych obowiązanych do utrzymania, a gdyby ci byli bez środków, z gminy przynależności.

210.

Obwieszczenie

w sprawie ograniczenia i nadzorowania cywilnego ruchu z dotkniętych epidemią miejscowości terenu okupowanego.

Ponieważ w ostatnich czasach zdarzyły się wypadki zawleczenia przez podróżujące osoby cywilne oprócz tyfusu plamistego także ospy i cholery, przeto na skutek rozkazu głównej Komendy Armii Op. Nr. 7158 i rozp. c. i k. Wojsk. Gen. Gubernatorstwa z dnia 7. lutego 1916, Nr. 5047 zarządza się co następuje:

Wstrzymuje się w zupełności ruch dla osób cywilnych z miejscowości wiejskich, w których panuje tyfus plamisty, ospa lub cholera azyatycka, z miast zaś jak najbardziej ogranicza się.

Osoby cywilne, które z zapowietrzonych okolic z nieodzownych powodów prywatnych lub publicznych muszą przedsięwziąć podróż poza obręb obwodu Komendy, winny posiadać w dokumentach legitymacyjnych (paszporcie i t. p.) urzędowe potwierdzenie lekarskie (lekarza obwodu), że są wolne od wszy, że brak u nich objawów jednej z wyżej wymienionych chorób zakaźnych, wkońcu, że w ubiegłych trzech tygodniach w ich domu (mieszkaniu) nie zaszedł żaden wypadek tyfusu plamistego, ospy lub cholery azyatyckiej.

Osoby, które pochodzą z zapowietrzonych miejscowości, a nie będą posiadały wymienionego poświadczenia lekarskiego, będą od dalszej podróży wykluczone.

Powyższe zarządzenie dotyczy także właścicieli kart identyczności.

Panom Wójtom i posterunkom żandarmeryi poleca się podać do powszechnej wiadomości, że wydawanie kart identyczności wstrzymuje się na przeciąg 3 tygodni dla tych osób cywilnych, które pochodzą z miejscowości zapowietrzonych, to jest w tych, w których zaszedł wypadek tyfusu plamistego, ospy lub cholery azyatyckiej, tym zaś osobom, które karty identyczności już posiadają, nie wolno wydalać się poza granicę zapowietrzonej miejscowości.

W wypadkach nieodzownej i koniecznej potrzeby podróży, winny także osoby posiadać wyżej wymienione potwierdzenie lekarskie.

Karta identyczności bez takiego potwierdzenia jest nieważnym dokumentem legitymacyjnym, a ktoby się taką kartą w czasie swej podróży legitymował, będzie natychmiast przytrzymany, od dalszej podróży wykluczony, a nadto pociągnięty do surowej odpowiedzialności karnej.

Władzom i organom upoważnionym do wydawania kart identyczności poleca się nadzwyczaj ściśle przestrzeganie niniejszego zarządzenia.

211.

Tłumienie chorób zaraźliwych między dziatwą szkolną.

Dzieciom dotkniętym jedną z poniżej wymienionych chorób zaraźliwych, niemniej nauczycielom chorym na taką chorobę, nie wolno aż do zupełnego wyzdrowienia, które stwierdzić winien lekarz, uczęszczać do szkoły.

Chorobami takiemi są: koklusz, kur, mumps, świerzb, szkarlatyna, ospa, epidemiczny tężec karku, egipskie zapalenie oczu, dyfterya, tyfus brzuszny lub plamisty, czerwonka, cholera i t. p.

Gdyby przedłożenie świadectwa lekarskiego było niemożliwe, wolno takie dzieci (względnie nauczycieli) napowrót dopuścić do szkoły dopiero po zupełnem wyzdrowieniu i przedłożeniu poświadczenia urzędu gminnego, że desinfekcya danego domu została dokładnie przeprowadzona.

2. Wzbroniony jest wstęp do szkoły dzieciom (względnie nauczycielom), w których rodzinie lub domu panuje: kur, szkarlatyna, ospa, epidemiczny tężec karku, dyfterya, tyfus brzuszny lub plamisty, czerwonka i cholera, aż do wygaśnięcia choroby i przeprowadzenia desinfekcyi.

Jeżeli zdarzą się w rodzinie wypadki zachorowania na koklusz, mumps, świerzb lub egipskie zapalenie oczu, wolno dzieciom (nauczycielom) w tym domu mieszkającym chodzić do szkoły jedynie pod warunkiem, że chorzy są zupełnie oddzieleni i niema obawy rozwleczenia zarazków choroby.

3. Wszystkim uczniom i uczennicom wzbrania się jak najsurowiej bywać w mieszkaniach nawiedzonych wyż wymienionemi zaraźliwemi chorobami i odwiedzać dotkniętych niemi towarzyszy z ławki szkolnej.

4. Służba szkolna jest również obowiązana o każdym w jej domu wydarzyć się mogącym wypadku choroby zaraźliwej i bezzwłocznie donieść zarządowi szkoły.

5. W czasie nagminnie pojawiających się chorób, należy sale szkolne przynajmniej dwa razy tygodniowo gruntownie oczyszczać, t. j. wyszorować podłogę i ławki, zaś ściany dołem wybielić wapnem, a po ustaniu epidemii cały budynek szkolny i miejsca ustępowe poddać desinfekcyi.

212.

Ogłoszenie.

Każde w celach urzędowych wystawione świadectwo lekarskie, musi być poświadczone przez c. i k. lekarza obwodowego.

213.

Przepisy dla gospodarstwa w lasach prywatnych w obwodzie.

Ponieważ zdarza się, że niektórzy właściciele lasów prywatnych nie rozumieją dokładnie pojęcia gospodarstwa leśnego, ogłasza się następujące wskazówki dla przyszłego prowadzenia gospodarstwa w lasach prywatnych obwodu.

1. Zabezpieczenie kultury leśnej.

Żadnych, obecnie pod kulturę lasów użytych obszarów, nie wolno używać bez zezwolenia władzy pod inną uprawę, o ile nie zostało właścicielowi przed wojną udzielone pozwolenie na karczunek; pozwolenie takie musi być dokumentami udowodnione.

2. Zalesienie.

Każdy obszar przeznaczony na wyrąb musi w przeciągu pięciu lat, licząc od czasu ukończenia wyrębu, być doprowadzony do pierwotnego drzewostanu t. zn. należy dążyć do tego, aby odnowiony drzewostan zakorzenił się w takiej ilości, która zapewnia późniejszą łączność koron drzew.

Ze względu na dość znaczne, dawniej wycięte obszary w obwodzie, które w znacznej części są niedostatecznie zalesione, i ze względu na takie obszary przeznaczone pod uprawę leśną, które powstają wskutek obecnego wyrębu, nie będzie wobec panującego braku sadzonek możliwem we wszystkich wypadkach zaopatrzyć się w dostateczną ilość użytecznego materyału roślinnego; trzeba tedy wziąć pod uwagę użycie nasienia, tembardziej, że nasiona leśne w każdym razie łatwiej i taniej nabyć można, aniżeli rośliny zdatne do uprawy na wolnem polu.

Tak przy zakładaniu nowego drzewostanu, jak też przy uzupełnianiu dawniejszych kultur, poleca się nie tworzyć znowu stanu czystego, złożonego z samych sosen, ale jedynie wychowywać stany mięszane, przez domieszanie innych rodzajów drzew, jakoto jodeł, świerków, modrzewiów, dębów, klonów, wiązów, potem jesionów i olch; dwa ostatnie rodzaje na licznie pojawiających się tutaj wilgotnych miejscach, ponieważ one przez swoje wielkie zapotrzebowanie wody z ziemi działają na takich gruntach w ciągu czasu wprost melioracyjnie.

Zakładanie czystych drzewostanów, jakto w tutejszych okolicach było zwyczajem, gdzie z bardzo małymi wyjątkami sama sosna rośnie, okazało się nieodpowiednie; przy zakładaniu nowych drzewostanów powinny przeważać wszędzie mięszane stany, ponieważ one są:

1) mniej zależne od zmian cen na rynku drzewnym;

2) odporniejsze przeciw szkodom atmosferycznym i szkodom wyrządzanym przez owady i t. d. i

3) dozwalają racyonalniejsze wyzyskiwanie środków odżywiających z ziemi aniżeli drzewostan jednorodny.

Dlatego zaleca się z naciskiem także i w tutejszym obwodzie przy sposobności zakładania nowych drzewostanów jakoteż przy uzupełnianiu dawniejszych kultur sadzić i inne powyżej wymienione rodzaje drzew, celem mieszania stanu, przyczem i nadal sosna pozostałaby przeważającym i głównym rodzajem drzew.

Że i te i inne rodzaje drzew tutaj się dobrze chowają widać najlepiej po pojawiających się miejscami egzemplarzach świerków, jesionów, wiązów i klonów.

3. Ochrona lasów.

Pnie ściętych drzew szpilkowych, szczególnie wysokie, należy wszędzie, z wyjątkiem piaszczystych i takich obszarów co do których, w razie karczowania szczątków mogłoby nastąpić niebezpieczeństwo zabagnienia, karczować i przed miesiącem czerwcem z lasu usunąć, aby się one nie stały gniazdem rozpłodu owadów szkodliwych dla lasów.

Takie pozostałe pnie drzew szpilkowych znajdują się przeważnie w wielkiej ilości na obszarach zrąbanych podczas wypadków wojennych.

Tam gdzie wykarczowanie aż do czerwca jest niemożliwem, należy pnie ściętych drzew szpilkowych aż do ziemi oraz suche i leżące drzewa obnażyć z kory.

Na obszarach piaszczystych i skłonnych do zabagnienia należy wysokie szczątki pni drzew szpilkowych bezpośrednio ponad ziemią ściąć i część pozostałą w ziemi o ile siekierą dosięgnąć można obnażyć z kory.

W razie, gdyby się gdziekolwiek pokazały owady szkodliwe dla lasów w większych ilościach, jest właściciel lasu obowiązany podać to do wiadomości c. i k. obwodowego urzędu lasowego, który następnie wyda odpowiednie zarządzenia celem wytępienia szkodników.

4. Pasza leśna i użytek ze ściółki.

Wpędzanie bydła na paszę do młodych lasów jest bezwarunkowo zabronione, gdyby jednak z powodu ewentualnych serwitutów, nie można było tego ominąć, wtedy należy bydło wpędzać do takich młodych lasów,

których wierzchołki nie mogą być uszkodzone lub odgryzione.

O ile istniejące serwituty inaczej nie postanawiają, ze względu na bardzo nieznaczny pokład ziemi, można zbierać ściółkę tylko w dziesięcioletnich odstępach czasu.

5. Użytek.

Dla wszystkich tych lasów, w których dotychczas prowadzone było gospodarstwo na podstawie planu gospodarczego, zatwierdzonego przez Władzę, pozostaje nadal w mocy zasadniczy rozmiar wyrębu oraz objętość do użytkowania przewidzianych obszarów, o ile obszary te nie zostały przez wypadki wojenne zniszczone.

Gdyby jednak z wyżej wymienionych przyczyn zużytkowanie dawniej przewidzianych obszarów nie było możliwe, wtedy mają właściciele c. i k. urzędowi lasowemu donieść, który obszar zamierzają w miejsce tamtych podać użytkowaniu; jeżeli użytek ten nie przekracza dotychczasowego zasadniczego rozmiaru wyrębu, udzieli zezwolenia urząd lasowy.

Przytem należy przedewszystkiem zużyć pozostałe resztki drzewostanu na tych obszarach, które wskutek wypadków wojennych przedwcześnie zrąbane zostały i uzyskaną ilość odciągnąć od ustalonego i zatwierdzonego rocznego wyrębu.

Dla mniejszych lasów, które nie mają własnego zawiadowcy leśnego i w których gospodarstwo nie odbywało się według stałego planu gospodarczego, obowiązuje na przyszłość zasada, że gospodarstwo w nich należy poddać pod nadzór najbliżej się znajdującego rzeczoznawcy lasowego.

We wszystkich lasach obciążanych serwitutami należy plan gospodarczy tak ułożyć, aby pobór świadczeń dla uprawnionych był zabezpieczony.

Co do zalesienia zrębów zaleca się właścicielom prywatnych lasów po wyrąbaniu przestrzegać następujące zasady:

1) Pozostawić należy we własnym interesie 25—30 sztuk drzew nasiennych na każdym hektarze (t. j. mniej więcej jedna dziesięcina) dysponując tak, aby cała przestrzeń była uwzględniona.

Pominąwszy swoją właściwą wartość, udzielają te drzewa nasienne młodemu zapustowi pewną ochronę, nadto zwiększa się znacznie ich przyrost przez to, że korona rozwija się w pełnem świetle, co znowu wpływa korzystnie na produkcye silnego drzewa w stosunkowo krótkim czasie pędu.

Naturalnie nie wszystkie przy wyrębie pozostawione drzewa nasienne utrzymają się przez cały zamierzony przeciąg czasu, gdyż część ich wskutek szkód atmosferycznych, będzie musiała być przedwcześnie zużyta — w każdym razie utrzyma się pozostała część w celu produkcyi silnego drzewa.

2) Również w interesie późniejszego zalesienia nie należy tworzyć za dużych zrębów i tam gdzie jest możliwem, zamiast jednego dużego zrębu, utworzyć raczej dwa lub trzy mniejsze.

6. Informacye w obwodowym urzędzie lasowym co do spraw gospodarstwa leśnego.

Zaleca się z naciskiem właścicielom lasów, aby się we wszystkich sprawach gospodarstwa leśnego zwracali z zaufaniem do c. i k. urzędu lasowego po radę, która im bezpłatnie udzieloną zostanie.

214.

Sprzedaż drzewa do Austryi.

Właściciele lasów i handlarze drzewa, którzy swego drzewa nie mogą sprzedać w kraju okupowanym, mogą oferować sprzedaż drzewa Centrali sprzedaży towarów w Krakowie, ulica Długa 1.

Oferty te mają być wprost skierowane do Centrali sprzedaży towarów i muszą obejmować dokładne daty co do gatunku drzewa, sortymentu, miar w m^3 lub Rm^3.

Cena winna być podana loco wagon (stacya), tylko w wyjątkowych wypadkach loco las, przyczem jednak podać należy tak odległość lasu od stacyi kolejowej, jak i w przybliżeniu koszta transportu do stacyi.

W razie, gdyby w danej miejscowości panował brak siły pociągowej, któryby uniemożliwiał dostawę na stacyę, należy ten moment wyraźnie w ofercie uwidocznić.

215.

Regulamin dla spędu zwierząt na targowicach.

1) Każda gmina targowa, w której odbywać się będą spędy zwierząt (koni, bydła, owiec, kóz, świń), winna posiadać plac na ten cel przeznaczony, zwany targowicą zwierzęcą. Plac ten ma być położony za miastem.

2) Targowica zwierzęca ma być oparkaniona lub gęsto obaryerowana tak, by mniejsze zwierzęta poza nią dostać się nie mogły. Targowica ta ma posiadać 4 przedziały, t. j. na konie, bydło, owce z kozami i na nierogaciznę. Przedziały te winny być przed wejściem lub w środku krótko oznaczone: »Konie«, »Bydło«, »Owce« i »Kozy«, »Nierogacizna«.

3) U wstępu na targowicy ma znajdować się budka dla komisyi targowej z okienkiem otwieralnem. W budce targowej ma znajdować się stolik z szufladą zamykaną, protokół targowicy, pieczęcie targowe, przybory do pisania, oraz stołki dla komisyi targowej. W porze zimowej, od października do końca marca, ma się znaj-

dować piecyk odpowiedni, który ma być w godzinach urzędowych opalany. Na budce targowej ma być umieszczony napis: »KANCELARYA KOMISYI TARGOWEJ«.

4) Na targowicy ma być tylko jedno wejście i jedno wyjście. Zwierzęta wolno wprowadzać tylko w miejscu oznaczonem przez wejście.

5) W przedziałach na konie i bydło znajdować się mają baryery do przywiązywania zwierząt.

6) Wejście na targowicę ma być założone ruchomym drągiem na jednym końcu zamykalnym.

7) W przedziale bydlęcym ma znajdować się studnia ze żłobami betonowymi.

8) Na targowicę zwierząt nie wolno zajeżdżać z furami. Plac na fury winien być osobno tuż przy targowicy położony.

9) Przed targowicą znajdować się winny 2 lub 3 równoległe pomosty do składania z fur ciężkich świń i prosiąt. Pomosty te długości $2^1/_2$ metra a wysokości tylnych kół, winny być z przodu i z boków obite prubemi deskami i nachylać się ku tyłowi z nieznacznem spadkiem.

10) Wszystkie zwierzęta w dzień targu do miejscowości targowej przyprowadzone muszą być legitymowane paszportem lub zaświadczeniami i oglądnięte przez lekarza weterynaryjnego, ewentualnie oglądacza zwierząt lub jego zastępcę, wykonywującego nadzór targowicy, a skoro nie zachodzi przeszkoda, muszą być wprowadzone na odpowiedni oddział targowicy.

11) Na zwierzęta, które okazały się dotknięte chorobami zaraźliwemi lub zostały wykluczone od spędu z jakiegokolwiek powodu, ma się znajdować przy targowicy mała stajenka kontumacyjna, zamykana na klucz.

12) Na targowicy mają się znajdować wychodki zawsze porządnie i czysto utrzymane.

13) Komisya targowa składać się ma z członka Rady gminnej i lekarza weterynaryjnego, ewentualnie oglądacza zwierząt lub jego zastępcy. Członek Rady gminnej funkcyonujący jako komisarz targowy, ma załatwiać sprawy sporne wynikłe na targowicy i czuwać nad porządkiem przy pomocy odpowiedniej ilości milicyantów stałych lub tylko na czas targu wyznaczonych. Wykonujący nadzór targowy ma każdą sztukę przyprowadzoną na targ dokładnie przed wejściem obejrzeć (konie przez podniesienie grzywy i czupryny, zaglądnięcie do nozdrzy i obmacanie gruczołów podszczękowych, bydło przez oglądnięcie jamy pyska i racic), i stwierdzić, czy jest opatrzona paszportem, względnie innem świadectwem pochodzenia.

14) Sztuki, co do których zachodzi podejrzenie zarazy, mają być umieszczone pod zamknięciem w stajni kontumacyjnej a paszporty przedłożone c. i k. Komendzie obwodowej.

15) Sztuki uznane za zdrowe, lecz co do których zachodzi podejrzenie, że zostały przemycane lub nie legitymowane paszportami lub innemi świadectwami, mają być wykluczone z targowicy na czas trwania targu. O ile kwestya pochodzenia tych ostatnich zwierząt została wyjaśniona i nie zachodzą dalsze przeszkody, należy wydać na nie paszport po skończonym targu, zapisując w krótkości na odwrotnej stronie paszportu przyczynę chwilowego niedopuszczenia do targu.

Sztuki, których pochodzenie nie zostało wyjaśnione, należy zatrzymać, donieść c. i k. Komendzie obwodowej, żywić je i utrzymywać je na koszt strony aż do rozstrzygnięcia władzy.

16) Sztuki, co do których stanu zdrowia i paszportu nie zachodzą żadne wątpliwości, należy wpuścić na odpowiedni oddział targowicy a na odwrotnej stronie paszportu umieścić pieczęć komisyi targowej z podpisem.

17) Po każdym odpędzie ma komisya targowa przedłożyć c. i k. Komendzie obwodowej raport.

18) Podczas targu nie wolno sprzedawać lub kupować zwierząt poza obrębem targowicy.

19) W razie zmiany dnia targowego z ważnych powodów (jak świąt i t. d.) ma Burmistrz, względnie Wójt na tydzień naprzód zawiadomić o tem c. i k. Komendę obwodową.

20) Za wprowadzenie zwierząt na targowicę pobierać ma gmina opłaty a to: od koni, bydła rogatego i świń po 20 hal. od sztuki, od owiec, kóz, cieląt i prosiąt cyckowych po 10 hal. od sztuki. Opłaty te służyć będą w pierwszym rzędzie na pokrycie kosztów utrzymania personalu targowicy, a w drugim rzędzie na utrzymanie targowicy w stanie opowiednim.

21) Po każdym odpędzie zwierząt mają być drogi odpędowe oraz targowica dokładnie odczyszczona z odchodów zwierzęcych i zamiecione a ewentualnie w razie zaraz zwierzęcych także i odkażone mlekiem wapiennem.

22) Opłaty od wprowadzonych zwierząt na targowicę mogą być podwyższone lub zmienione jedynie za zezwoleniem c. i k. Komendy obwodowej. Taryfa opłat ma być wywieszona na targu.

23) Na targowicy wzbronione jest wyprawianie krzyków, hałasów, podkupywania i podbijania cen. Zwierzęta złośliwe mają być zameldowane komisyi targowej i osobno przywiązane. Niezależnie od policyi miejscowej pełnić będzie służbę na targowicy c. i k. Żandarm z najbliższego posterunku.

24) Niestosujących się do powyższego regulaminu ma prawo komisya targowa wykluczyć z targowicy, i przedstawić do ukarania grzywną od 2—20 koron.

25) Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem 15. maja 1916 r.

216.

Zgłoszenia uprawnień górniczych.

W Dzienniku rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce zostało ogłoszone rozporządzenie Naczelnego Wodza Armii z 12. lutego 1916, dotyczące zgłaszania uprawnień górniczych i zabezpieczenia opłat górniczych.

Zwraca się uwagę na to rozporządzenie z nadmienieniem, że wszelkie do c. i k. wojskowego urzędu górniczego w Dąbrowie wystosowane doniesienia o dokonanej odkrywce i podania o udzielenie uprawnień górniczych zostaną na razie bez odpowiedzi.

217.

Zwolnienie korespondencyi urzędowej od opłaty porta.

W myśl rozporządzenia c. i k. Naczelnej Komendy armii, z dnia 1. stycznia 1916 r., M. V. Op. Nr. 127.302, przyznaje się wolną od opłaty porta przesyłkę dla pism magistrackich, urzędów gminnych i prowadzących metryki na c. i k. obszarze okupowanym w Polsce, a to we wzajemnej korespondencyi między sobą, jakoteż w korespondencyi z c. i k. władzami wojskowymi, sędziami pokoju i sądami gminnymi na obszarze okupowanym.

218.

Obwieszczenie.

Zwracam uwagę Rad Szkolnych miejscowych, Zarządów szkół, że »Towarzystwo im. Księdza Piotra Skargi we Lwowie i Krakowie« wydało swoim nakładem niżej wyliczone książki, które nadają się bardzo do szkolnych bibliotek i na premie dla dzieci:

1. *Barbara Żulińska:* Anioł stróż, opowiadanie dla dzieci; cena 4 K.
2. Częstochowa; cena 10 hal.
3. *Juliusz Zaleski:* Największy wróg ludzkości; cena 20 hal.
4. *J. I. Kraszewski:* O pracy; cena 30 hal.
5. *Tadeusz Zubrzycki:* Z górnych chwil; cena 10 h.
6. *Adam Krechowiecki:* Święty jest — w rocznicę śmierci ks. Piotra Skargi; cena 30 hal.
7. *Dr. Mieczysław Gawlik:* Św. Jan Kanty; cena 30 hal.
8. *Władysław Belza:* Z chłopa król; cena 30 hal.
9. *Dr. M. Gawlik:* O powstaniu styczniowem; cena 30 hal.

219.

Reaktywowanie urzędu cechowniczego dla obszaru okupowanego.

Dla nadzoru cechownictwa na obszarze okupowanym i załatwiania spraw cechowniczych reaktywowano przy c. i k. Wojskowej Generalnej Gubernii urząd cechowniczy z siedzibą w Lublinie.

220.

Centrala dla obrotu towarowego.

Dnia 1. stycznia b. r. otwartą została w Krakowie, ul. Długa 1 c. i k. centrala dla obrotu towarowego.

Godziny przyjęcia naczelnika i kierowników oddziałów dla wywozu, względnie przywozu są: codziennie od godziny 9—12 przedpołudniem z wyjątkiem niedziel. Numer telefonu: Kraków — 3582.

Zwraca się uwagę na to, że c. i k. centrala dla obrotu towarowego nie ma żadnego wpływu na wydawanie certyfikatów pojedynczym osobom; dlatego są odwiedziny w tym celu bezskuteczne, a petenci tacy bez wyjątku otrzymają odmowę. Natomiast służy naczelnik centrali chętnie informacyami przy omawianiu kwestyi natury ogólnej, dotyczących spraw paszportowych, przewozu, ruchu osobowego i pocztowego i spraw cłowych, źródeł dla sprowadzania towarów, poparcia przemysłu, użytku materyałów surowych i t. d.

221.

Otwarcie ekspozytury krakowskiej filii austro-węgierskiego banku w Lublinie.

Z dniem 10. lutego 1916 została otwarta w Lublinie przy ul. Częstochowskiej l. 4, I. p. ekspozytura krakowskiej filii austro-węgierskiego banku.

Zakres działalności tej ekspozytury obejmuje ruch żyrowy, wymianę pieniędzy, interesy walutowe i komisyjne, wypłatę zapadłych kuponów od akcyi, listów zastawnych i obligacyi pożyczki wojennej, wykupno wylosowanych listów zastawnych banku austro-węgierskiego i wypłatę kont depozytowych.

222.

Otwarcie wspólnej filii c. k. uprz. austr. banku dla krajów koronnych i węgierskiego banku eskontowego i wymiennego dla Polski w Dąbrowej.

C. k. uprzyw. austr. Bank dla krajów koronnych w Wiedniu i węgierski bank eskontowy i wymienny

w Budapeszcie otrzymały koncesyę na otwarcie wspólnej filii w Dąbrowie.

Ten zakład bankowy ma prawo załatwiać następujące interesy:

1) zakupywać i sprzedawać wszelkie rodzaje walut, weksli i przekazów na obce miejsca, dalej wypłacać kupony od publicznych papierów wartościowych;

2) zakładać lub brać udział w zakładaniu przemysłowych, rolniczych, kupieckich i innych mających na celu popieranie ogólnego dobra, zakładów gospodarczych;

3) zakupywać i sprzedawać produkty surowe i towary;

4) zakupywać i sprzedawać lub udzielać pożyczki na wszelkiego rodzaju papiery wartościowe;

5) udzielać oprocentowanych zaliczek na papiery wartościowe, surowe produkty i towary;

6) przyjmować kwoty pieniężne na bieżący rachunek i za czekami oraz wydawać książeczki wkładkowe;

7) inkasować i wypłacać dochody i dywidendy, oraz inkasować wszelkiego rodzaju zaległości na rachunek trzecich;

8) prowadzić interesy bankowe i giełdowe.

223.

Sprowadzanie kos.

W celu nabycia dobrych kos zwraca się uwagę na następujące firmy, polecając takowe wszystkim organizacyom gospodarczym powiatu: »Sensenwerk Krenhof« w Krenhofie, Styrya, Franciszek de Paul Schröckenfux w Rosleiten, Górna Austrya, Szymon Redtenbacher w Lincu nad Dunajem, oraz Jan Bammer i Sp. w Waidhofen nad Ybbs.

Przy zamawianiu kos należy jednak pisać adres po niemiecku, dlatego podaje się niemieckie adresy jak następuje:

a) Sesenwerk Krenhof in Krenhof, Steiermark;

b) Franz de Paul Schröckenfux, Rossleiten, Ob. Österreich;

c) Simon Redtenbacher in Linz, a-Donau;

d) Johann Bammer et Comp. Waidhofen a-Ybbs.

224.

Zakupno kości.

Fabryka »S t r e m« w Strzemieszycach, obwód Dąbrowa, potrzebuje do wyrobu mączki kościanej, która służyć ma jako nawóz do zasiewów wiosennych, większej ilości kości.

Ze względu na ważność tej sprawy dla rolnictwa poleca się wszystkim organom Komendy obwodowej i gminom, ażeby popierały czynnie zbieranie kości i odstawiały do rzeczonej fabryki.

Firma płaci za 100 kg. dobrych kości wołowych 13 do 14 koron.

Handlarze muszą mieć do zbierania kości pozwolenie Komendy obwodowej, które bez trudności udzielone będzie uczciwym kupcom.

225.

Wyrok sądowy.

Z powodu czynnego wystąpienia ludności gminy Klonów w obwodzie radomskim przeciw urzędującej patroli żandarmeryi i czynienia zabiegów w celu uniemożliwienia zaaresztowania jednego z włościan, nałożyła Komenda obwodowa na całą gminę grzywnę 2000 kor.

Grzywna powyższa wpłynęła do funduszu ubogich.

O czem zawiadamiam w celu przestrogi przed jakimkolwiek wystąpieniem przeciw urzędującym organom c. i k. Zarządu wojskowego.

C. i k. Komendant obwodu:

Karol Broudre, Podpułkownik m. p.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Spółki.